

CİN SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Cin 72/1)

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

De ki: Bana vahyedildi ki, cinlerin bir kısmı beni dinlemiş ve şöyle demişler: “Şüphesiz biz, hayranlık uyandıran bir Kuran dinledik.

(Ahkaf 46/29)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

Bir gün, cinlerden bir grubu Kuran'ı dinlesinler diye sana yönlendirmiştik. Onu dinlerken birbirlerine: “Sessiz olun!” dediler. Bitince, uyarmak için topluluklarına geri döndüler.

(Ahkaf 46/30)

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ey Halkımız! Musa'dan sonra indirilmiş bir kitap dinledik. Kendinden önceki kitapları doğruluyor. Gerçeğe ve doğru yola rehberlik ediyor.”

(Cin 72/2)

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

Olgunlaşmaya rehberlik ediyor. Ona îmân ettik; artık kimseyi Rabbimize ortak koşamayız.

(Ahkaf 46/31)

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey halkımız! Allah'ın davetini kabul edin ve O'na inanıp güvenin ki, günahlarınızı bağışlasın; sizi acıklı bir azaptan korusun.

(Ahkaf 46/32)

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kim Allah'ın davetini kabul etmezse bilsin ki, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değildir. Onunla Allah arasına girecek evliyası/dostları da yoktur. Böyleleri apaçık bir yanlıştın içindedir.”

(Cin 72/3)

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

Şüphe yok ki Rabbimiz çok yücedir; ne bir eş ne de bir çocuk edinmemiştir.

(Enam 6/101)

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O'dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir? Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Meryem 19/35)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah'ın çocuk edinmesi olacak iş değildir. O, her türlü eksiklikten uzaktır. Allah bir işe karar verdiği zaman sadece: “Ol” der o da hemen oluşur.

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz.

(Meryem 19/93)

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman'ın huzuruna gelirler.

(Furkan 25/2)

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

Göklerin ve yerin bütün yetkileri O'na aittir; çocuk edinmemiştir, mülkünde ortağı olmamıştır. O, her şeyi yaratmış ve sonra onlara bir ölçü belirlemiştir.

(Zümer 39/4)

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْنَفِي مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

Allah bir çocuk edinmeyi dileyseydi, yarattıklarından istediğini seçerdi. O her türlü eksiklikten uzaktır. O tektir, karşı konulamaz güce sahiptir.

(İhlas 112/1)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

De ki: "O Allah'tır! Tektir.

(İhlas 112/2)

اللَّهُ الصَّمَدُ

Allah, parçalardan oluşmayan bütündür; bölünmeyendir.

(İhlas 112/3)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

Doğmaz ve çocuk edinmez.

(İhlas 112/4)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Hiç kimse O'nun dengi ve benzeri olamaz.

(Cin 72/4)

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

Meğer, bizim akılsız da Allah hakkında gerçekten uzak konuşuyormuş.

(Saffat 37/158)

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

Allah ile o cinler arasında bir soy bağı kurdular. Hâlbuki onlar, kendilerinin de huzura çıkarılacaklarını iyi bilirler.

(Kehf 18/5)

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

Bu konuda onların elinde bir bilgi olmadığı gibi atalarının elinde de yoktur. Ağızlarından ne büyük laflar çıkıyor! Onların söylediği sadece yalandır.

(Cin 72/5)

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

Biz, insanlar ve cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler zannediyorduk.

(Cin 72/6)

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

Doğrusu, insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınıyor; bu da onların azgınlıklarını artırıyor.

(Enam 6/128)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْمِنِعْ بَعْضَنَا بَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Herkesi toplayacağı gün: “Ey cinler! Gerçekten birçok insanı ele geçirdiniz.” Onların insan dostları diyecekler ki: “Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık. Nihâyet bize biçtiğin sürenin sonuna ulaştık.” Der ki: “Allah’ın başka bir şey istemesi dışında, yeriniz içinde ölmeyeceğiniz ateştir! Şüphesiz Rabbin, daima en doğru hükmü verendir, her şeyi bilendir.”

(Enam 6/129)

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

İşte böylece, yaptıklarına karşılık zâlimlerin kimini kiminin peşine takarız.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaşacağınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Dediler ki: "Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz." Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şahitlik ettiler.

(Enam 6/131)

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Böyledir; Senin Rabbin, halkının bir şeyden haberi yokken, haksızlık ederek yerleşim merkezlerini helak etmez.

(Cin 72/7)

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

Onlar da sizin zannettiğiniz gibi, Allah’ın artık kimseyi elçi göndermeyeceğini zannetmişler.

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Gerçek şu ki, Allah'a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah'ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşım da yalancılardan sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Mümin 40/34)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

Daha önce Yusuf da size açık belgelerle gelmişti. Getirdiği şeylerden hep şüphe duymuş, öldüğü zaman: “Ondan sonra Allah, artık elçi göndermez” demiştiniz. Allah, aşırı giden şüpheli birini işte bu yüzden saptığı yolda bırakır.

(Saf 61/8)

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Onlar, Allah'ın nurunu ağızları ile söndürmek isterler. Kâfirler hoşlanmasa da Allah, nurunu tamamlayacaktır.

(Saf 61/9)

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

O, dinini bütün dinlere hâkim kılmak için elçisini bu rehber ve gerçek din ile gönderendir. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar.

(Cin 72/8)

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

Bir gün göğe vardık; orayı koruyucularla ve ateş parçalarıyla doldurulmuş bulduk.

(Saffat 37/6)

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

Biz, yakın göğü bir süsle; yıldızlarla süsledik.

(Saffat 37/7)

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

Onu, her inatçı şeytandan koruduk.

(Saffat 37/8)

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَاِ اَلْعَلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

Onlar yüce meclisi dinleyemez; her taraftan taşlanırlar.

(Saffat 37/9)

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

Hep kovulurlar, azap yakalarını bırakmaz.

(Cin 72/9)

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

Hâlbuki biz orada bazı yerlere oturur, dinlerdik. Şimdi orayı kim dinlese kendisini gözleyen bir ateş parçasıyla karşılaşiyor.

(Hicr 15/18)

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da hemen parlak bir ateş parçası takip eder.

(Saffat 37/10)

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

Onlardan kim bir şey kapıp kaçarsa, delici bir ateş parçası hemen onun peşine düşer.

(Cin 72/10)

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

Yeryüzündekilere bir kötülük mü isteniyor, yoksa Rableri onları olgunlaştırmak mı istiyor; bir türlü anlayamıyorduk.

(Cin 72/11)

وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا

İçimizde ıslah eden iyiler de var, bundan başkaları da. Her birimiz ayrı ayrı yollardayız.

(Cin 72/12)

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

Biz yeryüzünde Allah'ı asla aciz bırakamayacağımızı anladık, kaçmakla da onu aciz bırakamayız.

(Cin 72/13)

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

Biz rehberi dinleyince, ona îmân ettik. Artık kim Rabbine inanıp güvenirse, ne bir zarara ne de bir haksızlığa uğramaktan korkmaz.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz “Rabbimiz Allah’tır” diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Cin 72/14)

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

İçimizden Allah’a tam teslim olanlar da var, haktan sapanlar da. Allah’a teslim olanlar olgunluk peşindedirler.

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım Beni sana sorarlarsa, kesinlikle Ben çok yakınımdır. Beni davet edenin davetini kabul ederim. Onlar da Benim davetimi kabul etsinler ve Bana inanıp güvensinler ki, olgunlaşabilsinler.

(Bakara 2/256)

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Dinde zorlama yoktur; olgunluk, azgınlıktan kesin delille ayrılmıştır. Kim azgınlık edenleri inkâr eder ve Allah'a inanıp güvenirse, artık kesinlikle kopması imkânsız en sağlam kulpa yapışmış olur. Allah, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Mümin 40/38)

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

Îmân eden kimse dedi ki: "Ey halkım! Bana uyun, size olgunluk yolunu göstereyim.

(Hucurat 49/7)

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

Biliniz ki, Allah'ın elçisi içinizdedir. Eğer o, işlerin çoğunda size uysaydı sıkıntıya düşerdiniz. Ama Allah, îmânı size sevdirdi; onu kalplerinizde süsledi. İnkâr etmeyi, sınırı aşmayı ve isyan etmeyi de size kötü gösterdi. İşte onlar olgunlaşanlardır.

(Cin 72/15)

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

Haktan sapanlar ise cehenneme odun olurlar.”

(Araf 7/146)

سَاءَصْرَفُ عَنِ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا
يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

Yeryüzünde haksız yere büyüklenenleri âyetlerimden çevireceğim. Onlar, hangi âyeti görseler inanıp güvenmezler. Olgunluk yolunu görseler o yola girmezler ama azgınlık yolunu görürlerse o yola girerler. Bunun sebebi âyetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersiz gibi davranmalarındır.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا
يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Cin 72/16)

وَأَنْ لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا

Doğru yolu tutsalar elbette onlara bol su veririz.

(Hicr 15/21)

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

Hiçbir şey yoktur ki, kaynakları bizim katımızda olmasın. Onu ancak bilinen bir ölçüye göre göndeririz.

(Mülk 67/30)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

De ki: “Gördünüz mü, bir sabah sularınız yerin dibine batsa, ardından kim size bir akarsu getirebilir?”

(Cin 72/17)

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

Suyu onlara imtihan için veririz. Kim Rabbini hatırlamaktan yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe artan bir azaba sokar.

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman'ı hatırlamaktan yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Zuhruf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُونََّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Şeytanlar onları saptırlar ama onlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Zuhruf 43/38)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا آيَاتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

Bize geldiğinde der ki: “Keşke benimle senin aranda doğu ile batı kadar bir mesafe olsaydı! Bu ne kötü bir birliktelikmiş!”

(Zuhruf 43/39)

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Pişmanlığın bugün size bir yararı olmayacaktır, çünkü zulmettiniz. Kesinlikle azapta ortaksınız.

(Cin 72/18)

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

Şüphesiz bütün mescitler Allah içindir; sakın Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın!

(Şuara 26/213)

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

Sakın Allah ile birlikte başka bir ilâha yalvarma! Yoksa azaba uğratılacaklardan olursun.

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah ile birlikte bir başka ilâha yalvarma! Allah'tan başka ilâh yoktur. Allah dışında her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur, O'na döndürüleceksiniz.

(Cin 72/19)

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

Allah'ın kulu, O'na davete kalkınca; cinler birbirlerini ezecek gibi oldular.

(Cin 72/20)

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

De ki: “Ben sadece Rabbime davet ederim; kimseyi O'na ortak etmem.”

(Rad 13/36)

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ
إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَابٌ

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle sevinirler. İçlerinde, onun bir kısmından hoşlanmayan topluluklar vardır. De ki: “Bana emredilen, yalnız Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak koşmamamdır. Ben Allah'a davet ederim; varıp gideceğim yer O'nun huzurudur.”

(Mümin 40/66)

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Rabbimden bana, açık belgeler geldiğinde, Allah ile kendi aranızda koyup yalvardıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı. Ben varlıkların Rabbine tam teslim olmakla emrolundum.”

(Cin 72/21)

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

De ki: “Size zarar vermeye yetkim olmadığı gibi sizi olgunlaştırmaya da yetkim yoktur.”

(Araf 7/188)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ
الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

De ki: “Allah, istemedikçe benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Eğer gizli bilgileri bilsem, daha çok hayır biriktirirdim, bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben, inanıp güvenen bir topluluk için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.”

(Ahkaf 46/9)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

De ki: “Ben diğer elçilerden farklı değilim. Bana da size de ne yapılacağını bilmiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

(Cin 72/22)

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلتَحَدًا

De ki: “Hiçbiriniz asla beni Allah’tan koruyamaz. O’ndan başka bir sığınak da bulamam.

(Zümer 39/13)

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem, o dehşetli günün azabından korkarım.”

(Zümer 39/14)

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

De ki: “Ben, dinime bir şey katmadan sadece Allah’a kulluk ederim.

(Cin 72/23)

إِلَّا بِلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

Sadece Allah'tan geleni, O'nun gönderdiklerini açıkça bildiririm. Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, yeri cehennem ateşidir. Onlar orada ölümsüz olarak sonsuza dek kalırlar.

(Nisa 4/14)

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, onu ölmek üzere kalacağı bir ateşe sokar. Onun için alçaltan bir azap vardır.

(Nisa 4/42)

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

İnkâr edenler ve elçiye isyan edenler, o gün yerle bir olmayı çok isterler. Allah'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

(Cin 72/24)

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

Tehdit edildikleri azabı görünce, kimin yardımcısının daha zayıf ve daha az sayıda olduğunu öğreneceklerdir.”

(Meryem 19/73)

وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا
وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

Kendilerine, birbirini açıklayan âyetlerimiz bağlantılarıyla okununca kâfirler müminlere şöyle derlerdi: “Bu iki kesimden hangisinin makamı ve çevresi daha hayırlıdır?”

(Meryem 19/74)

وَكَمَّ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاً وَرَعِيًّا

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik, onların evi barkı daha düzgün, görünüşleri daha güzeldi.

(Meryem 19/75)

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ
وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

De ki: “Kim yanlış yoldaysa varsın Rahman onun süresini uzatsın. Nasıl olsa, tehdit edildikleri azabı ya da saati görünce kimin makamının daha kötü, kimin arkasının daha zayıf olduğunu öğrenecekler.”

(Meryem 19/76)

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا

Allah doğru yola gelenlere rehberliğini arttırır. İslah eden kalıcı iyiliklerin, Rabbin katındaki sevabı ve neticesi daha hayırlıdır.

(Cin 72/25)

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

De ki: “Tehdit edildiğiniz şey yakında mı olacak, yoksa Rabbin onun için bir süre mi belirlemiş; ben onu bilemem.”

(Enam 6/134)

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Tehdit edildiğiniz şey mutlaka olacaktır. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki: “Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem.

(Cin 72/26)

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

Bütün gizli bilgileri bilen O’dur. O, gizli bilgilerini kimseye açmaz;

(Mümin 40/15)

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

O, dereceleri yükseltir, yönetimin sahibidir. Emrinden olan ruhu, kullarından istediği kişiye verir ki karşılaşma günü konusunda uyarılarda bulunsun.

(Şûrâ 42/51)

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ

Allah bir insanla, vahiy veya perde arkasından yahut bir elçi gönderip istediklerini ona vahyetmesi dışında bir yolla konuşmaz. Çünkü O, daima en yücedir, en doğru hükmü verir.

(Şûrâ 42/52)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَأَنْتَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İşte sana da bu yolla, emirlerimizi içeren ruhu vahyettik. Yoksa sen kitabı ve imanı bilmezdin. Fakat onu kullarımızdan istediğimize yol gösterdiğimiz bir nur yaptık. Şüphesiz sen doğru yola rehberlik edersin.

(Hac 22/75)

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Allah, meleklerden elçiler seçer; insanlardan da seçer. Allah dinler ve görür.

(Cin 72/27)

إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُم مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِمَّنْ خَلْفَهُ رَاصِدًا

razi olduğu bir elçi olursa başka. Onun da önüne ve arkasına gözcüler diker ki;

(Cin 72/28)

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

Rabbi tarafından gönderilenlerin ona tam olarak ulaştığını, getirdiklerinin hepsini aldığını ve her şeyi tek tek kavradığını bilsin.

(Kıyamet 75/16)

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

“Dile getirmek için acele etme!”

(Kıyamet 75/17)

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

Onu toplamak ve âyet kümesi yapmak bizim işimizdir.

(Kıyamet 75/18)

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

Onu topladığımız zaman, âyet kümesine uy.

(Kıyamet 75/19)

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

Sonra onu açıklamak bizim işimizdir.”
